

BEKNOPTA AANTEKENINGEN OP PLANTEN- ZIEKTENKUNDIG GEBIED

DOOR

PROF. DR. J. RITZEMA BOS.

1. Natriumfluoride te gebruiken als een middel ter vergiftiging van insecten. Hierover handelt L. B. RIPLEY in „Bulletin Entomological Research”, no. 15 (1924). De schrijver komt, na vele proefnemingen, tot de conclusie, dat deze stof in vele gevallen als insecticide, en wel als maagvergift, de arsenicum bevattende verbindingen kan vervangen; dit is niet zonder beteekenis, omdat zij voor hogere dieren en den mensch minder gevaarlijk is dan laatstgenoemde verbindingen. Als contactvergift schijnt het natriumfluoride niet te werken. —

2. Behandeling van bibit van suikerriet met heet water. In „Experiment Station Record” (Washington), Vol. 53, no. 1 (Juli 1925) komt een uittreksel voor van onderzoekingen van E. W. BRANDER en P. J. KLAPHAAK, verschenen in „Louisiana Planter”, 71 (1923), nos. 19, 20 en 21. Bij temperaturen beneden die, waarbij de knoppen worden gedood, stierven alle aanwezige boorders, terwijl de ontwikkeling der knoppen er door werd bespoedigd. Een voorloopige verhitting tot 46° C. gedurende 15 minuten, gevolgd door eene verhitting gedurende 10 minuten tot eene temperatuur van 50.7° C., doodde alle eventueel aanwezige insecten, maar de knoppen niet, zelfs niet diegene, welke reeds aan 't uitloopen waren. —

3. Stengelrot bij Geranium, veroorzaakt door *Pythium complectens* Braun. In het Amerikaansche tijdschrift „Journal of Agricultural Research”, deel 29 (1924), no. 8, blz. 399—419 bespreekt H. BRAUN het zwart worden en rotten van Geranium-stengels door de werking van zwammen uit het geslacht *Pythium*. Behalve de gewone, algemeen bekende *Pythium debaryanum* isoleerde de schrijver nog drie andere soorten van het geslacht *Pythium*. Nader bespreekt hij *Pythium complectens*, eene tot dusver onbekende soort, die door morphologische kenmerken en ook door zijn gedrag in reinkultuur zeer duidelijk van *P. debaryanum* onderscheiden bleek te zijn. De stengels werden aan hunne basis aangetast, waarbij zij eene zwarte kleur aannamen, gepaard gaande met pectinisatie en weekrot van het merg- en schorsweefsel. De uitbreiding der rotting kwam tot staan binnen 6 tot 10 dagen na de infectie en nadat zij was gevorderd tot op

eene hoogte van 20 tot 40 m.M. boven de basis van den stengel. Dat deze uitbreiding der kwaal tot staan kwam, werd veroorzaakt door de vorming van eene kurkcambiumlaag dwars door den stengel heen boven de aangetaste plek. Vandaar dat er eene scherpe grens was, boven welke de uitbreiding der rotting zich niet verder vertoonde. Dit tot staan komen van de verbreiding der ziekte had alleen plaats, wanneer stekken van ééne bepaalde soort van *Geranium* waren genomen, en wel alleen wanneer deze waren geïnfecteerd geworden met *Pythium complectens*, niet wanneer de infectie werd verricht met één van de andere drie soorten van *Pythium*, die uit de rottende *Geranium*stengels waren geïsoleerd. —

4. De honigzwam (*Armillaria mellea*) tast ook den okkernootboom aan. GARD heeft in de „Revue de Pathologie végétale et d'Entomologie Agricole”, 10 (1923), no. 1, blz. 55—62, meegedeeld, dat deze paddestoel den okkernootboom aantast; iets wat trouwens reeds bekend was. (Zie o.a. RITZEMA BOS en SCHOEVERS, „Ziekten en Beschadigingen der Ooftboomen en Bessenstruiken”, 2e druk, deel I, blz. 199—201, waar als zijne voedsterplanten worden aangegeven vele Coniferen, ook sommige loofhoutsoorten en van de ooftboomen: kerseboom, appel, abrikoos, perzik, noteboom en wijnstok.) GARD deelt als zijne ervaring mee, dat de ziekte bij de aangetaste noteboomen geen voortgang heeft, wanneer het besmette terrein wordt behandeld met ijzersulphaat, kaliumpermanganaat of formaldehyde. In zoo'n geval gaan de aangetaste boomen niet dood, althans niet wanneer de zwam zich nog niet rondom den geheelen stam in het bastweefsel heeft verbreid en niet alle reeds groote wortels heeft aangetast. —

5. De ontwikkeling van *Rhizoctonia* op lucerne. V. DUCOMET handelt hierover in „Bulletin de la Société de Pathologie végétale de France”, deel 9 (1922), no. 4, blz. 312—316. Waarnemingen, die zich uitstrekten over verscheiden jaren, leidden dezen geleerde tot de conclusie, dat *Rhizoctonia* in droge jaren meer kwaad aan de lucerne doet dan in vochtige jaren. Hij schrijft dit daaraan toe, dat de planten, die goed van water zijn voorzien, sterker zijn en meer weerstand bieden aan den aanval door *Rhizoctonia*. Zoo bieden in 't algemeen ook diep wortelende planten meer weerstand dan ondiep wortelende gewassen. —

6. Eene nieuwe ziekte van welriekende *Lathyrus* (*Lathyrus odoratus*). W. J. DOWSON behandelt eene tot dusver onbekende

ziekte van „Sweet peas” in „Journal of the Royal Horticultural Society”, deel 49 (1924), blz. 211—222. De bladeren vertoonden plekken, die op valschen meeldauw geleken, maar veroorzaakt werden door *Cladosporium album* n. sp. Zoowel de kasplanten als de buiten groeiende planten werden er door aangetast. Infectieproeven, die het parasitisme der zwam bewezen, werden genomen bij planten onder glas. Hooge temperatuur en vochtige lucht werkten het optreden en de verbreiding der ziekte in de hand. Zwavelen bleek een middel ter bestrijding en ter voorkoming te zijn. —

7. Eene nieuwe Thrips-soort, in Amerika aangevoerd uit Engeland en Nederland. Op uit Engeland en Nederland geïmporteerde Irissen werd door de ambtenaren van de „Federal Horticultural Board” te New-York eene tot dusver onbekende Thrips-soort aangetroffen, Zij werd beschreven onder den naam *Bregmatothrips Iridis* Watson. (Ent. Mo. Mag. 3e secr., 10 (1924); referaat in „Experiment Station Record”, no. 53 (July 1925), no. 1, blz. 52.) —

8. Trichogramma evanescens Westw., een sluipwesp, parasiteerende in de eieren van het groote koolwitje (Pieris Brassicae). Zie C. FERRIÈRE en J. C. FAURE in „Revue de Pathologie végétale et d'Entomologie agricole”, 11 (1924), no. 2, blz. 104—118. In de buurt van Lyon werd deze sluipwesp in sterke mate parasiteerende in de koolwitjes-eieren aangetroffen. In Augustus werd de geheele ontwikkeling van ei tot volwassen wesp in 12 tot 15 dagen doorloopen. De parasiet legt zijne eieren zoowel in witjeseieren, die pas gelegd zijn, als in zulke, die reeds ouder zijn, zelfs wanneer de jonge rups er reeds in is gevormd. —

REDACTIEVERANDERING.

Met ingang van 1 Januari 1927 is aan Prof. Dr. H. M. QUANJER, op zijn verzoek, ontslag verleend als mederedacteur van het Tijdschrift over Plantenziekten. In zijn plaats is benoemd Prof. Dr. W. ROEPKE, die de benoeming heeft aanvaard.

Het is voor het Bestuur een aangename taak, den Heer QUANJER hier in 't openbaar zijn dank te betuigen voor al, wat hij gedurende zijn redacteurschap voor het Tijdschrift en de Ned. Phytopathologische Vereeniging heeft gedaan.

Namens het Bestuur :

DR. H. W. HEINSIUS, Secretaris.